

Sadece Sen Anne Yeter ki Kal Benimle

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Nisan 2024

Her düş' ün ama her düş' ün ve de sair aşkın bir sonu vardı...

Mevsimlerden çıtlattığım
Mealini unuttuğum
Yangın ötesi fitratım:
Ah, be anne:
Sen ve çocukluğum
Azıcık uyuyun ne olur
Sonra ansızın parlayın
Ruhumun karartısına aradığım bir teselli
Tecelli etti mi de umudun ayak sesi.

Tanrıçası hüznün
Yorgun gülüşlerim dahi dün de kaldı.
Yâdında hep mi dünün?
Düşün düşün ve bak yine bir düş daha yarım kaldı.

Çeyrek asırlık ömrüme sığdırdım ben yüzyılları
D/okunaklı el yazım

Al basan yazgım
Ar bildiğim
İçimin beyazlığı parlaklığı
Olmasaydı eğer ki
Bendeki bu saf aşkın tanımı
Tınısı belirsiz iken kimi zaman sair duyguyu
Emanet ettiğim yüce Tanrı
Ve uyuduğumda teslimiyetim
Hele ki, anne, canın acıdığında hissettiklerim
Sadece O'nun katında saklı

Tümden gelen coşkum ve sevgim
Nazını dahi sevebilirken senin yüreğinin kıblesinden
Sökün eden hüznü hecelerim
Bir o kadar imgelerin başkaldırışı
Başımı yasladığım ilk ağacım sen
Şimdilerde içime hoyratça esen
Muadili olduğum kadar yalnızlığın
Diklendiğim kadar da kedere
Direttiğimsin sen, anne
Yeter ki beni terk etme.

Günün müzmin bir sesi var
Benimse yorgun mizacımda saklı keder
Gecenin davetkâr kolları
Ve işte uyumakla eş değer
Korkuların ıslak kaygan yolları

Muazzam bir seyyahdır içimde yatan asla
Sair duygunun müptelası olsa olsa
Esen rüzgâr
O devasa coğrafya ki:
Ruhumla tavaf ettiğim kâinatın her zerresi
Kıyıldıkça içim koştüğüm tek ve ulu Makam
Aralıksız kıyama durduğum
Aşkın ve hüznün reçinesi

Bil ki; anne sen benim sevda bulutumsun
Bense ırmağın

Elin kolun
Yalnızlığım sıkan rugan çizmeleri
Ve işte yalınayak koştuğum ufkun hikmeti
Ulağım iken iman gücüm
Ukdelerden örülü yeni bir gün daha
Tasnif edebildiğimden çok öte

Gözlerimdeki buğu ve nem
Kıraç toprakları dahi ağlatabilirim ben

Yeter ki:
Uyu ve uyan ve tut elimi
Sensin sen
Tutamağım hayata
Dipçiği kalemin bazen bozguna uğratsa da
Ve şen gönlüm inzivada
Ruhumdaki inanç ve o devasa asa

Sapladığım en tepedeki buluta
Ve senin yürek coğrafyan
Sen değil misin ki bana sevmeyi ve doğruyu öğreten
Ve işte kulağıma küpe
Tanıdık olsa bile hüznü geçce gece
Tahayyül edebildiğinden de fazlası saklı içimde
Sadece sen, anne
Yeter ki kal benimle...